

Úc Châu ký sự - 20 ngày trên xứ sở Chuột Túi

HỒ THỊ KIM TRÂM

Phần 2: Sydney - New South Wales

Chuyến bay đêm từ Perth đến Sydney lúc 6 giờ sáng nên tôi đã đặt phòng trước ở khách sạn trong phi trường Kingsford, không làm phiền bạn đón sớm.

Khách sạn chưa đến giờ check in nên tôi đã gọi hành lý ở đó và đi dạo mát buổi sáng. Một ngày ở khách sạn cũng hay, tôi vừa biết thêm chỗ mới vừa khám phá ra nhiều tiệm ăn và tiệm bán đồ dùng cần thiết cho khách trú tại những khách sạn chung quanh. Thiếu thứ gì, lượn một vòng quanh đây là sắm đủ.

Trên những lối đi nhỏ dọc theo con đường trồng cây xanh có bóng mát, tôi thả bộ hít thở không khí trong lành. Không có gì phải vội vàng. Ngoài đường, xe chạy. Trong xa là dãy tiệm “fast foods” Mc. Donalds, Burger King, KFC, v.v... như bên Mỹ. Tôi cứ đi như thế, không biết bao xa, chỉ lo ghi nhớ bảng tên đường. Theo đường nhỏ ra hướng đường lớn, có nhiều chiều cho xe ra vào phi trường rất ồn ào và ít an toàn cho người đi bộ. Tôi quyết định không đi tiếp, bước sát vào lề cỏ rồi ngó quanh tìm đường tắt (shortcut) trở về. Đi - về hai vòng trong phạm vi phi trường vậy mà cũng mất gần 2 tiếng đồng hồ, rộng lớn hơn cả thành phố Pleiku “đi dặm phút đã về chôn cũ...”

Tôi ghé vào tiệm Donuts Coffee mua một phần điểm tâm với cà phê. Quán chưa đông khách lắm nên tôi dễ dàng tìm được chỗ ngồi bên cửa sổ, gần chỗ sạc pin điện thoại và nhìn ra quang cảnh bên ngoài. Thật là “tiện nghi!” Tôi chậm rãi ăn sáng, nhâm nhi cà phê (không ngon tí nào), điện thoại cho vài người bạn, trả lời emails rồi đọc tin tức đợi tới giờ vào khách sạn check in.

Căn phòng tôi ở lầu 3, nhìn xuống cửa sổ, rất tình cờ, chính là tiệm Donuts Coffee đối diện bên kia đường. Sau khi tắm mát, tôi mở TV xem băng quơ rồi ngủ quên lúc nào không biết. Tỉnh giấc, cũng gần giờ ăn chiều, tôi xuống nhà hàng nhỏ “self-service” trong khách sạn mua một hộp cơm thịt bò Nhật Bản và một chai nước táo. Microwave đặt ở phòng ăn, khách tự hâm nóng thức ăn, ngồi vào bàn và dùng tại chỗ. Phòng ăn có quầy để dao, muỗng, nĩa, khăn giấy, và bình nước uống. Đây là lần đầu tiên tôi thấy cách bán thức ăn trong nhà hàng của khách sạn như vậy. Có thể với nhiều người thì không gì lạ, nhưng với tôi đúng là “đi một ngày đàng, học một sàng khôn.”

Sáng hôm sau, check out xong tôi ngồi phòng khách đợi một lát là Tâm tới. Hơi ngạc nhiên, tôi hỏi:

- Sao nhanh vậy?
- Em chở bà xã em đi làm rồi tới đây luôn, nhà gần mà. Tâm nói, rồi tiếp:
- Giờ em chở chị tới nhà em chơi cho biết.

Vị trí nhà Tâm nằm ngay góc ba mặt đường, xe có thể ra vào cửa trước lẫn cửa sau rất thuận tiện. Tôi đi quanh sân nhà ngắm cây cảnh trong khi chờ Tâm tưới cây.

Nói là tưới cây, nhưng cây trong vườn nhà Tâm không phải vài chậu, vài cây, chỉ cần dùng bình tưới loáng một cái là xong; mà cả một vườn bonsai đủ kiểu, đủ

cỡ, từ sân trước ra sân sau, cả chậu cây hai bên hông nhà cũng được Tâm sắp xếp lên kệ gọn gàng. Trước đây, tôi đã từng xem một video phóng sự của Úc giới thiệu vườn bonsai của hai nghệ nhân Việt Nam nổi tiếng ở Sydney - NSW là Trần Thiện Tâm và Quách Như Quan. Bây giờ “tận mục sở thị” tôi mới thật sự thán phục Tâm. Tôi rất thích trồng cây làm vườn, nhưng chỉ vài cây hoa, vài chậu kiểng cho vui thôi chứ chăm sóc nguyên một vườn cây cảnh lớn như của Tâm thì tôi chịu thua.

O bế xong vườn cây cảnh, Tâm gọi điện thoại cho anh Công và anh Quan - hai người bạn lớn nhưng tâm hồn vẫn trẻ, báo tin đã đón tôi, rồi chở tôi về nhà anh chị Công lưu trú. Sân nhà anh Công cũng trồng mấy gốc Thiên Tuế, các loại hoa đẹp như Tử Đằng, Mai Tứ Quý, v.v... Tôi không gặp chị Công vì chị ấy cùng gia đình con trai về Việt Nam thăm họ hàng.

Sau đó anh em chúng tôi hẹn đi ăn ở một tiệm Việt Nam trong phố Việt Nam. Ăn uống xong là tới giờ Tâm đi đón Châu, phu nhân của Tâm, tan sở. Anh Công và anh Quan đưa tôi đi dạo “sơ sơ cho biết chợ Việt Nam ở Sydney.” Đó là Cabramatta, trung tâm thương mại của người Việt lớn nhất Sydney. Khu phố này có nhiều dãy chợ nhỏ nằm sát nhau và nối liền trên những con đường buôn bán tấp nập. Xe và người cùng “xuống đường” chen nhau qua lại. Lề đường được tận dụng tối đa để bày bàn ghế cho khách ngồi uống cà phê và nói chuyện. Ở đây, bạn sẽ nghe người mua kẻ bán đều dùng một thứ tiếng - Việt Nam, huyên náo tưởng như đang dạo chợ Bến Thành. Ngoài số đông người Việt Nam sống và buôn bán, còn có nhiều sắc dân châu Á khác sinh sống nơi đây nên phố Cabramatta được đặt tên là Freedom Plaza.

Sáng hôm sau, anh Quan lái xe qua nhà anh Công, chở anh Công và tôi đi dạo Cabramatta lần nữa và đi thêm một chợ Việt Nam khác - Bankstown Vietnamese Supermarket, tọa lạc trong khu vực trung tâm thành phố cổ Bankstown phía Tây Nam Sydney. Là phố Việt Nam lớn thứ nhì sau Cabramatta, còn gọi Saigon Place. Anh Quan hướng dẫn đi vào những lồng chợ, xuyên qua nhiều con đường buôn bán sầm uất đủ loại hàng hóa, từ áo quần, giày dép, mỹ phẩm, thuốc men, v. v... tới trái cây bốn mùa vùng nhiệt đới, thực phẩm tươi sống, cả thức ăn đã nấu chín, không thiếu thứ gì. Anh Quan sống ở Úc gần 50 năm nên thông thạo từng con đường, mỗi góc phố nơi đây. Nếu để tôi một mình, đi lại hai phố chợ Việt Nam này chắc chắn sẽ lạc đường vì nó quá rộng lớn với những con đường ngang dọc như bàn cờ.

Khi anh em chúng tôi ra khỏi lồng chợ, đang chậm rãi vừa thả bộ vừa ngắm cảnh mua bán bên ngoài thì tình cờ gặp thầy Minh, thầy dạy Toán Lý Hóa từ những năm tôi học đệ nhị cấp. gương mặt thầy vẫn hiền từ, hồng hào như xưa, chỉ

khác ở cây ba-toong thầy cầm trên tay. Thầy trò vui vẻ hỏi thăm nhau một lúc rồi cũng phải tạm biệt. Tôi nhớ mãi biệt danh của thầy do học trò đặt, “thầy Minh nà” vì sau mỗi câu nói của thầy đều thêm chữ NÀ. Ví dụ như “hiểu chưa nà?” “phải không nà,” v.v...

Điểm cuối trong ngày là viếng tượng thuyền nhân Việt Nam (Vietnamese Boat People Monument) đặt trong vườn hoa trên con đường trung tâm Saigon Place - Bankstown. Bức tượng điêu khắc đen bóng như đồng đen rất đẹp và ý nghĩa, nhắc nhớ lại những ngày tang thương năm 1975.

“Đi cho biết” chợ của người Việt ở Sydney đủ rồi. Ngày hôm sau và những ngày tiếp theo do Tâm lên chương trình và chở chúng tôi đi thăm thắng cảnh Sydney. Đặc biệt có hai ngày cuối tuần Châu không làm việc nên Tâm đón tôi qua nhà ở lại và cùng đi chơi rất vui. Dĩ nhiên là có bạn phái nữ nói chuyện rôm rả hơn với các anh rồi.

Trước hết là đi theo hướng Đông Trung Tâm Thương Mại Sydney về phía biển, đầu tiên là Rose Bay. Đứng trên cao Rose Bay có thể nhìn toàn cảnh của hai hướng Opera House và Harbour Bridge. Opera House là công trình kiến trúc hình con sò nổi tiếng thế giới của Úc Đại Lợi, hầu như ai cũng biết. Cho nên đã đến Sydney, tôi phải chụp hình kỷ niệm với Opera House dù trời đang trưa nắng chang chang. Ghi nhiều hình mọi góc cạnh nơi đây rồi, Châu và tôi rời điểm nổi tiếng để lui về nghỉ chân ở Botanic Garden có đồi cỏ mát mẻ. Uống nước lấy sức xong, chúng tôi theo lối đi có bóng cây đến một tảng đá lớn hình giống như những bậc thềm, gọi là Lady Mc Quarie’s chair. Trên tảng đá có khắc thông tin về lịch sử của nó, cho biết bà Mc Quarie là phu nhân của tướng Lachlan Macquarie, thống đốc New South Wales thời thuộc địa. Theo truyền thuyết, bà thường ngồi hăng giờ mỗi ngày ở băng ghế đá này nhìn ra những con thuyền ngoài xa cập vào cảng đến từ Anh Quốc, cố hương của bà.

Rời Botanic Garden, chúng tôi leo lên dốc đồi cỏ trở lại đường lớn đến chỗ đậu xe. Trên lối đi dành cho khách bộ hành, ngang qua nhà hàng nổi tiếng Catalina, Tâm chỉ cho tôi tượng hình con chim to đứng trên trụ cao, mặt hướng ra Sydney Harbour. Theo hướng nhìn của nó, tôi thấy thành phố Sydney và đông đúc du thuyền đang neo bên cảng, xa xa một chiếc phà đang chạy dọc theo thành phố. Bất chợt, tôi tưởng tượng về đôi mắt của bà Macquarie khi nhìn ra biển...

Cảnh Rose Bay tuyệt đẹp từ mọi góc nhìn.

Buổi tối, Tâm dặn “sáng mai mình đi chợ cá sớm.” Đúng là sớm hơn bình thường, nhưng khi chúng tôi đến đã trễ giờ chợ cá hoạt động buôn bán. Chợ cá -

Sydney Fish Market nằm trên Black Wattle Bay, phía Tây Trung Tâm Thương Mại thành phố. Đây là chợ cá lớn thứ ba thế giới, sau La Nueva Viga - Mexico City, và lớn nhất là Tsukiji Market - Tokyo.

Mỗi ngày từ rất sớm, khoảng 3 giờ hay 4 giờ sáng tàu chở cá, tôm, mực, cua, v. v... cập bến, chuyển lên bờ cho xe tải lớn chở đi giao hàng các chợ. Số còn lại đưa vào lồng chợ cá bán lẻ, hoặc nhà hàng tại đây mua làm thức ăn nấu chín bán ăn tại chỗ hoặc mang về. Khu chợ bán lẻ nhộn nhịp với những quầy hàng tươi sống nhìn thấy thích mắt. Trước quầy kiếng những dãy thức ăn nấu sẵn, người ta cũng đứng sắp hàng lựa chọn. Dĩ nhiên toàn thực phẩm tươi, ngon nhưng... không phải “rẻ, đẹp, bền.” Tuy nhiên, bộ ba Tâm-Châu-Trâm ăn sáng rồi đi chợ sớm, chưa đói nên để dành bụng ăn trưa seafood chỗ khác.

Nhìn sinh vật biển bị bắt lên bờ, nằm xếp lợp trên kệ chợ đã no mắt, chúng tôi tiếp tục cuộc hành trình tới Bondi Beach. Bãi biển cát vàng mịn, đẹp, trải dài tới Kamay Botany Bay. Vịnh Kamay nằm xa bờ, nối với đất liền bằng cầu (pier). Đến nơi, bạn sẽ tha hồ dạo trong National Park lồng gió. Đó là một bán đảo thiên nhiên, có cây cỏ xanh tươi quanh năm, được gìn giữ và chăm sóc như một thắng cảnh du lịch của Kamay Botanic Bay - Sydney.

Rời bờ biển về nhà, trên đường Tâm đi lấy xe, Châu đưa tôi vào khu thương mại nằm dọc bãi biển. Lướt qua các cửa hàng hiệu nổi tiếng thế giới như Gucci, Ralph Lauren, Chanel, v.v... không mấy hấp dẫn, chúng tôi đi ra ngoài hành lang xem những tiệm nhỏ bán hàng lưu niệm, (thích hơn xem hàng hiệu!) Cuối con đường Trung Tâm Thương Mại là chỗ chúng tôi hẹn Tâm đón, gần nhà thờ St. Mary's Cathedral. Mặc dù dưới trời nắng nóng buổi xế trưa, tôi vẫn muốn dừng chân nơi đây để ngắm nhìn một tác phẩm điêu khắc tuyệt mỹ. Kiến trúc toàn gạch màu nâu đỏ của nhà thờ trải dài trên đường College, trung tâm hành chính thành phố Sydney. Đây có lẽ là nhà thờ cổ và đẹp nhất Sydney tôi từng ghé qua.

Hết hai ngày nghỉ trong tuần, Châu đi làm. Tâm chở anh Công và tôi xuôi về phía Nam viếng chùa Nan Tien ở thành phố Wollongong, cách trung tâm Sydney 100 km (60 miles). Chùa Nan Tien do một sư ông người Đài Loan thành lập. Ngôi chùa được xây dựng trên một mảnh đất cao rất rộng; ngoài chánh điện, nhà tăng sỹ, còn có dãy nhà lớn nhiều phòng tiện nghi dành cho phật tử ở lại tu học, hoặc đoàn du khách muốn ở chơi vài ngày. Tuy nhiên, những ai muốn lưu trú tại chùa một thời gian đều phải trả một số tiền tương ứng. Có lẽ mọi người bằng lòng với dịch vụ này bởi họ được thay đổi môi trường sống có không gian yên tĩnh, thanh bình, có thể tận hưởng được vẻ đẹp của các loại hoa, tre trúc trồng trong sân vườn, có hồ cá Koi trong xanh êm ả dưới bóng liễu rủ.

Nắng đã lên cao, nhưng sân chùa vẫn mát nhờ có nhiều cây to như Phượng Vỹ, Dương Liễu, Thông, v.v... đến nỗi tôi không biết đã quá trưa. Theo chương trình của Tâm, sau Nan Tien Temple chúng tôi sẽ đi tiếp đến bãi biển phía Nam, Kiama Beach.

Đây là bãi biển nổi tiếng với những ngọn sóng đẹp, thường được tổ chức những cuộc thi lướt sóng (surfing). Dân Úc, cả du khách thích môn thể thao lướt sóng đều đến Surfing Beachs để thỏa mãn đam mê. Nơi đây có nhiều bãi xe lớn (Caravan Parks) rất tiện cho gia đình, hoặc đoàn người từ xa tới. Rất tiếc hôm tôi đến không xem được cuộc đua lướt sóng nào, chỉ thấy lác đác vài người đang lướt nhấp nhô trên sóng, còn phần đông nằm phơi nắng.

Từ bãi biển, xe chúng tôi theo đường nhỏ (Lawrence path) đi dần lên đồi có tên gọi Bald Hill. Bãi đậu xe dưới chân đồi nên du khách phải leo tới đỉnh đồi mới thấy được toàn cảnh. Giữa đường lên dốc, thỉnh thoảng tôi dừng lại chờ anh Công. Không ngờ chân anh Công còn dẻo dai lắm, Tâm và tôi đi tới đâu, anh có mặt nơi đó.

Bald Hill nằm trên Illawarra Range, tách biệt khỏi thành phố nên khí hậu mát mẻ và trong lành. Từ vị trí cao nhất, tôi có thể thấy biển Tasman - Nam Thái Bình Dương mênh mông phía dưới. (Tasman Sea - South Pacific Ocean). Trên đây người ta đặt nhiều ghế dài cho khách nghỉ chân, nhưng tôi thấy chẳng ai ngồi, họ chỉ đi dọc theo đỉnh đồi ngắm cảnh. Đúng là cảnh rất đẹp! Bầu trời gần trên đầu, xanh lơ. Biển cách xa dưới chân, xanh biếc. Cây cỏ tươi xanh mọc quanh sườn đồi. Gió lồng lộng mát mẻ hòa với thiên nhiên khiến lòng ta bình yên.

Trời về chiều, chúng tôi rời Bald Hill đến chỗ Tháp Hải Đăng. Tôi thường thấy ngọn Hải Đăng trong phim ảnh, trông bình thường nhưng giờ đến gần mới thấy nó quá cao và đường kính rất rộng, phải đứng hơi xa xa và đi một vòng quanh chân tháp mới thấy hết vẻ uy phong của nó. Ngọn Hải Đăng luôn được xây ở vị trí cao để nhìn bao quát các hướng của biển cả, nhưng trông nó có vẻ gì đó hơi cô độc. Nếu vào ban đêm, khi không còn một ai đến đây chắc hẳn nó trông cô đơn hơn. Không biết có ảnh hưởng tới tính cách của người trông coi Hải Đăng?

Chúng tôi đi tiếp xuống chỗ đậu xe để ra về. Lúc này, từng áng mây xanh lơ ban nãy đã nhường bầu trời cho những đám mây xám. Gió chiều cũng mạnh hơn rồi!

Gần ngày cuối ở Sydney, Anh Công đãi một bữa ăn tại nhà do cháu gái và con dâu của anh làm đầu bếp. Bữa ăn trưa thân mật có đủ thành viên trong gia đình anh

chị Công, và nhóm chúng tôi gồm anh chị Quan - Nhi, hai em Tâm - Châu, và tôi. Bữa ăn tạm biệt vui vẻ ấm áp tình bạn, tôi sẽ không bao giờ quên.

Buổi chiều, tôi nhờ Tâm chở tới nhà một bạn học cũ, Nguyễn Chánh Đức. Đức đã gọi hỏi thăm và mời tôi đến nhà chơi cách đây vài ngày nhưng tôi chưa đi được.

Nhà Đức cũng có vườn cây cảnh ở sân sau, rộng rãi thoáng mát. Đức đã về hưu vui thú điền viên. Một điều bất ngờ là Đức và Tâm quen nhau đã lâu qua Hội người Việt Nam Sydney nên hai người có dịp cùng uống bia, nói chuyện trong khi tôi đi dạo quanh vườn.

- Lát tụi mình đi ăn ở nhà hàng có nhạc sống hay lắm! Đức giới thiệu.

Đó là một nhà hàng ca nhạc nổi tiếng do người Việt Nam làm chủ. Nghe Đức nói cuối tuần nhà hàng này rất vui vì ban nhạc chơi nhạc xưa dành cho lứa tuổi trung niên. Không đúng lúc, chúng tôi đi ngày thường nên chỉ có ban nhạc trẻ chơi toàn nhạc Disco. Cho nên càng về khuya giới trẻ kéo nhau vào nhà hàng càng đông. Chúng tôi đành ra về sớm nhường chỗ cho khách “choai choai” với loại nhạc ồn ào.

Trưa hôm sau là ngày tôi rời Sydney để bay tiếp chặng cuối đến Melbourne. Buổi sáng, Châu dậy sớm chuẩn bị cà phê và bánh mì cho ba người trước khi đi làm. (Tôi quên giới thiệu, Châu nấu ăn rất ngon, đặc biệt là món cá hồi kho tôi rất thích.) Tâm chở Châu đến sở rồi về nhà tưới cây, “một ngày như mọi ngày.” Tôi sắp xếp đồ đạc vào carry-on từng món để chắc chắn không quên thứ gì sau khi rời nhà.

Trong khi đợi giờ lên phi cơ, tôi mua một hộp Granola Bars và chai nước cho buổi trưa. Vừa ăn vừa nhớ những ngày vui ở Sydney. Nhớ những người bạn tử tế không biết còn dịp nào gặp lại.

Tạm biệt Sydney – New South Wales, Melbourne đang chờ tôi.

Hồ Thị Kim Trâm